

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2Nt/22/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010208
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613010208.1

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Katarínou Podhorcovou dňa 25. septembra 2014 v Liptovskom Mikuláši takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd z a m i e t a návrh odsúdeného G. Č. Y. A. H. Y. Ň. K., U.. X. X. XXXX H. M. G., trvale bytom M. G., Z.. D. E. Č.. XXX/X, t. č. bez stáleho bydliska, na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/73/2009 zo dňa 19. 10. 2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č. k. 1To/137/2009 - 182 zo dňa 15. 12. 2009.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/73/2009 zo dňa 19. 10. 2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/137/2009-182 zo dňa 15. 12. 2009 bol G. Č. uznatý vinným zo spáchania zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol podľa § 344 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 7 (§ 37 písm. m) Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/45/2009 zo dňa 18. 5. 2009, ktorým bol obžalovanému za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odsúdený G. Č. podal návrh na povolenie obnovy konania z dôvodu, že trest odňatia slobody mu bol uložený v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012.

Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2Nt/22/2013 zo dňa 21. 11. 2013 súd zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, pričom predmetné rozhodnutie bolo uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 2Tos/16/2014 - 34 zo dňa 26. 2. 2014 zrušené. Krajský súd skonštatoval, že súd rozhodol vo veci predčasne, nakoľko sa nevykonalo dokazovanie oboznámením spisu 2T/73/2009, z ktorého obsahu je potrebné zistiť, či odsúdený uložený trest už vykonal, skutočnosť ktorá je rozhodujúca pre rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania.

Odsúdený na verejnom zasadnutí dňa 26. 6. 2014 zotrval na svojom návrhu na povolenie obnovy konania a uviedol, že nenamietá výšku trestu, ktorá mu bola uložená v pôvodnom konaní, ale iné skutočnosti. Zápisnice z vypočúvania svedkov a poškodenej títo podpísali bez toho, aby to prečítali, a on bol odsúdený za skutok, ktorý sa nestal, a jeho spáchanie mu nebolo nikdy dokázané. Znalecký posudok vypracovaný N.. D. nie je ničím podložený, pretože neexistuje záznam, že by bol pod vplyvom alkoholu zamestnaný, alebo bol za volantom, nikdy sa neliečil na psychiatrii, znalkyňa mu nedala zápisnicu o jeho vyšetrení ani podpísať. V uznesení Úradu boja proti korupcii je napísané, že z trestného spisu

vyplýva, že na čl. I. 151 -158 spisu 2T/73/2009 sa nachádza zápisnica spísaná z hlavného pojednávania zo dňa 21. 9. 2009, kde na čl. I. 158 sa nachádzajú podpisy obžalovaného, obhajcu, prokurátora, poškodenej, sudkyne a zapisovateľky. Iná zápisnica o hlavnom pojednávaní s dátumom 21. 9. 2009 sa v trestnom spise nenachádza. On namietá, že v zápisnici je nesprávna protokolácia napríklad, že na otázky prokurátora odpovedá jeho dcéra, pritom prokurátor žiadnu otázku dcére nepoložil. Nič iné nenamietam, a tvrdím, že podpisy tam určite nie sú.

Na verejnom zasadnutí dňa 25. 9. 2014 G. Č. návrh doplnil a uviedol, že žiada o obnovu konania i kvôli výške trestu, lebo uplatnením asperačnej zásady bol porušený Dohovor.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš navrhol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietnuť, nakoľko okolnosti uvádzané odsúdeným, ktoré sa dotýkajú výroku o vine, mu boli známe už v pôvodnom konaní, a preto nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v tejto časti. V súvislosti s výrokom o treste a s dôvodom, ktorý uvádza odsúdený, prokuratúr ponechal rozhodnutie o návrhu odsúdeného na zváženie súdu.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, sú návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy podľa § 394.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/73/2009 zo dňa 19. 10. 2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/137/2009-182 zo dňa 15. 12. 2009 súd uznal G. Č. vinným zo spáchania zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 Trestného zákona. Nakoľko odsúdený spáchal skutok skôr, ako bol súdom prvého stupňa odsúdený za iný trestný čin, súd podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa zásad upravených v § 41 ods. 2 Trestného zákona. Podľa citovaného ustanovenia platného a účinného v čase ukladania trestu, ak súd ukladal trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšovala sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu a súd ukladal páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby. Po uvedenej úprave trestnej sadzby najprísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov, ktorým bol zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona bolo možné ukladať trest odňatia slobody v rozpätí od 4 rokov a 6 mesiacov do 8 rokov. Súd vymeral trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012, ktorý bol uverejnený v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z. z., Ústavný súd rozhodol, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Vyhlásením tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stratilo predmetné ustanovenie účinnosť.

Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Obnovou konania možno napraviť aj také právoplatné rozhodnutie, ktorým bol uložený trest, ktorý je vo svetle dodatočne zistených skutočností, v zrejmom nepomere k závažnosti činu. Nové skutočnosti, ktoré v pôvodnom konaní neboli známe a teda sa ani nemohli brať do úvahy, musia by pritom také závažné, aby odôvodňovali zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia.

Podľa citovaného ustanovenia § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. je strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, na základe ktorého bol vydaný rozsudok, dôvodom obnovy konania len vo vzťahu k takému rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný. Odsúdený vykonal súhrnný trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/73/2009 zo dňa 19. 10. 2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/137/2009-182 zo dňa 15. 12. 2009 vo výmere 4 roky a 6 mesiacov dňa 3. 12. 2013, preto v intenciách ustanovenia § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov nie je v danej veci dôvod na povolenie obnovy konania.

Pokiaľ ide o návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vo vzťahu k výroku o vine, odsúdený nepoukázal na žiadne nové relevantné skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine.

Pretože súd nezistil naplnenie podmienok podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, zamietol návrh odsúdeného G. Č. na povolenie obnovy konania ako nedôvodný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní odo dňa jeho oznámenia.